Pregaria.cat

Entrada

El principal escull per a pregar: tu

Per pregaria.cat el dj., 16/10/2003 - 09:00

No tinc temps. Mai trobo el moment. Pel matí encara que em desperti aviat, de fet fins a les 11 no començo a viure. A la nit em caic de són. Tinc un neguit tot el dia que es un corcó que no em deixa tranquil. Quan vaig a pregar sona el telèfon. Abans he de llegir el correu i és clar, hi ha una nota de la Matilde. Demà espero que tot anirà més bé. No paro des de que em llevo fins que vaig al llit. Que preguin els contemplatius. Tota la vida és pregària, no en treus res de dedicar-hi una estona..... i per què pregar!!.

Mitges veritats, mitges mentides. Voldries, però no vols. No t'agraden els esforços. Tens temps realment pel que t'interessa. El silenci et posa nerviós. Hi ha qüestions importants no resoltes.

Ja no tinc 15 anys. Déu sempre m'espera, no em ve d'un dia (i quina barra!). No vull sentir culpabilitat.

Amic meu, tu ets el problema de la pregària. No ens enganyem. Val més tenir les coses clares i intentar trobar la veritat de la vida que anar amagant el cap sota l'ala. No creguis que els contemplatius ho tenen fàcil. Un monestir a la llarga és com una ciutat: circulació interna, sorolls mínims però reals, urgències, ganes de no fer res, horaris, perill de la monotonia.... Per trobar excuses arreu si val. El camí de la pregària demana decisió, molta humilitat, constància, mitjans, bons mestres i començar mil cops, si cal. Això sí, pas a pas, vas entrant, de forma que cada cop més tot ho passis pel cor, on Ell habita. Viure des de el cor.

Breu revisió:

1.- Has deixat de pregar. Per què?. Com ha estat?
2.- Pregues molt poc. Quan ho fas, què et motiva?
3.- No saps si pregues o no. A qui ho podries consultar?
4.- No saps com fer-ho?. Per què no cerques uns persona que t'acompanyi i t'ensenyi?
5.- Pregues bastant. Suposo que es nota que estimes més?
6.- Pregues molt. Recorda: "primer l'obligació que la devoció". ¿ No ho deia l'avia?
7.- Pregues cada dia. És clar, també menges i dorms cada dia.